

يَا مَنْ فَضَّلَ اِنْعَامَهُ اِنْعَامِ الْمُنْعَمِينَ، وَعَجَزَ عَنِ شُكْرِهِ شُكْرُ الشَّاكِرِينَ، وَقَدْ جَرَّبْتُ غَيْرَكَ مِنَ الْمَأْمُولِينَ لِغَيْرِي مِنَ السَّائِلِينَ، فَاِذَا كُلُّ قَاصِدٍ لِغَيْرِكَ مَرْدُودٌ، كُلُّ طَرِيقٍ اِلَى سِوَاكَ مَسْدُودٌ، وَكُلُّ خَيْرٍ عِنْدَكَ مَوْجُودٌ، وَكُلُّ خَيْرٍ عِنْدَ سِوَاكَ مَفْقُودٌ.

ای آنکه برتری دارد نعمت دادنش، نعمت دادن منعمان را، و ناتوان گشته از شکرش سپاس سپاسگزاران، و من آزموده ام غیر تو را از افراد مورد امید، برای غیر من از سائلان، و دیدم که هر کس غیر تو را قصد کند، مردود است، و هر راهی به سوی غیر تو بسته، و هر خیری، نزد تو موجود و هر خیری نزد غیر تو نیافتده می باشد.

يَا مَنْ اِلَيْهِ بِه تَوَسَّلْتُ، وَ اِلَيْهِ بِه تَسَبَّبْتُ وَتَوَصَّلْتُ، وَعَلَيْهِ فِي السَّرِّاءِ وَالضَّرِّاءِ عَوَّلْتُ وَتَوَكَّلْتُ، مَا كُنْتُ عَبْدًا لِغَيْرِكَ فَيَكُونُ غَيْرِكَ لِي مَوْلَى، وَلَا كُنْتُ مَرْرُوقًا مِنْ سِوَاكَ فَاسْتَدَيْمَهُ عَادَةً الْحُسْنَى، وَمَا قَصَدْتُ بَابًا اِلَّا بَابَكَ فَلَا تَطْرُدْنِي مِنْ بَابِكَ الْاَدْنَى، يَا قَدِيرًا لَا تُؤَدُّهُ الْمَطَالِبُ، وَيَا مَوْلَى يَبْغِيهِ كُلُّ رَاغِبٍ، حَاجَاتِي مَصْرُوفَةٌ اِلَيْكَ، وَ اَمَالِي مَوْفُوقَةٌ لَدَيْكَ، كُلَّمَا وَفَّقْتَنِي لَهُ مِنْ خَيْرٍ اَحْمَلُهُ وَاَطِيقُهُ فَانْتَ دَلِيلِي عَلَيْهِ وَطَرِيقُهُ.

ای آنکه به وسیله او به سوی من متوسل شدم و به وسیله او به سوی سبب جستم و راه یافتم و بر او در آسایش و سختی اعتماد کردم و توکل نمودم، من بنده ای برای غیر تو نبوده ام، که غیر از تو برای من سرور باشد، و از غیر تو روزی خور نبوده ام که ادامه این عادت نیک را از او بخواهم، و قصد نکردم دری جز در تو را، پس مرا از در نزدیکت مران، ای توانایی که او را گران نیاید خواسته ها، و ای سروری که هر مشتاقی او را می جوید، نیازهایم به سوی تو بازگشت داده شده، و آرزوهایم متوقف گشته اند در پیشگاه تو، و هر چه مرا توفیق دهی از خیر، که تحمل کنم و بر آن توانا باشم، پس تو راهنمای من بر آن و راه من به سوی آن هستی.

يَا مَنْ جَعَلَ الصَّبْرَ عَوْنًا عَلَيَّ بَلَاءِهِ، وَجَعَلَ الشُّكْرَ مَادَّةً لِتَعْمَائِهِ، قَدْ جَلَّتْ نِعْمَتُكَ عَنِّي شُكْرِي، فَتَفَضَّلْ عَلَيَّ اِقْرَارِي بِعَجْزِي بَعْفُو اَنْتَ اَقْدَرُ عَلَيْهِ وَاَوْسَعُ لِي مِنِّي، وَاِنْ لَمْ يَكُنْ لِدُنْيِي عِنْدَكَ عُدْرٌ تَقْبَلُهُ فَاجْعَلْهُ ذَنْبًا تَغْفِرُهُ، وَصَلِّ اللّٰهُمَّ عَلَيَّ جَدِّي مُحَمَّدٍ رَسُوْلِكَ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ.

ای آنکه شکیبایی را کمکی بر بلا قرار داده ای، و شکر را وسیله ادامه نعمت ها، همانا که نعمتت از شکر من بزرگتر است، پس تفضل کن بر اعتراف من به ناتوانی ام، با عفو که تو بر آن توانا تر هستی، و گسترانیده تر برای آن

از من هستی، و اگر گناهم را نزد تو عذری نباشد که آن را بپذیری، پس آن را قرار ده گناهی که آن را می‌بخشی،
و درود فرست خداوندا، بر جدم محمد فرستاده تو و خاندان پاکش.

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer